

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 221.704 van 11 december 2012  
in de zaak A. 205.575/X-15.149.**

In zake :       1. Thierry GOEGEBEUR  
                  2. Anne MAENHOUDT  
                  3. Paul AERTSSEN  
                  4. Marie-Jozef VANDECASTEELE  
                  5. François JOLY  
                  6. Sylvie MEURIS  
                  7. Ignace BERTEN  
                  8. Greet DEVISSCHER  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaten Victor Petitat en Jean-Baptiste Petitat  
                  kantoor houdend te 8310 SINT-KRUIS  
                  Sportstraat 49  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de stad BRUGGE  
   bijgestaan en vertegenwoordigd door  
   advocaten Antoon Lust en Jelle Snauwaert  
   kantoor houdend te 8310 BRUGGE  
   Baron Ruzettelaan 27  
   bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1.               De vordering, ingesteld op 12 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
  - a. het besluit van 31 januari 2012 van de gemeenteraad van de stad Brugge houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Magdalenazaal” van de stad Brugge, en
  - b. het besluit van 19 april 2012 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de goedkeuring van het voornoemde ruimtelijk uitvoeringsplan.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 november 2012.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Victor Petitat, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Jelle Snauwaert, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en adjunct-adviseur Sophie Ide, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3. De verzoekende partijen zijn eigenaars en bewoners van percelen die achteraan palen aan het park Edgard de Smedtplantsoen (hierna: het park) te Brugge. Aan de zuidzijde van het park bevindt zich de Magdalenazaal

die door de stad Brugge wordt verhuurd voor evenementen, onder meer aan de v.z.w. Muziekcentrum Cactus.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Brugge-Oostkust zijn de voormelde percelen gelegen in woongebied. Tevens is ter plaatse een bijzonder plan van aanleg van de stad Brugge nr. 72 “Torhoutse Steenweg Zuid” van kracht, zoals goedgekeurd bij ministerieel besluit van 24 december 1998 (hierna: het BPA), dat het park grotendeels bestemt tot zone voor openbaar groen, park, speeltuin en voetgangerswegen. In het zuiden van het park voorziet het laatstgenoemde plan een zone voor openbare gebouwen en gebouwen van openbaar nut, die door de Magdalenazaal wordt ingenomen.

4. In september 2008 vraagt de v.z.w. Cactus Muziekcentrum het BPA te herzien met het oog op een uitbreiding van de Magdalenazaal buiten de in dat plan voorziene bouwzone.

5. Op 26 september 2008 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge dat het een verdere uitbouw van de Magdalenazaal in functie van de activiteiten van de v.z.w. Cactus Muziekcentrum ondersteunt en gaat akkoord om de toegelaten bouwdiepte in het BPA uit te breiden.

6. Op 24 april 2009 keurt het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Magdalenazaal” (hierna: het RUP) goed waardoor het park in zijn geheel bestemd wordt tot zone voor gemeenschaps- en nutsvoorzieningen.

7. Op 4 maart 2010 geeft de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van de stad Brugge (hierna: de Gecoro) volgend advies over het voorontwerp van RUP:

“De GECORO begrijpt de noodzaak dat voor de bestendiging van de werking van VZW Cactus er nood is aan een eigen ruimte waar in ieder geval de kleinere ‘club’-optredens (200-tal personen) kunnen doorgaan en waar de vrijwilligerswerking kan uitgebouwd worden.

De meerderheid (10 van 14 aanwezigen) van de GECORO gaat niet akkoord met de locatie. Dergelijke activiteiten zijn in te planten in een omgeving waar de dynamiek die ze met zich meebrengen ervoor kan zorgen dat een synergie ontstaat met de reeds aanwezige functies. Dit is niet mogelijk ter hoogte van de Magdalenazaal omdat deze gelegen is een woonomgeving. De keuze om de werking van het Cactus Muziekcentrum uit te bouwen bij de Magdalenazaal is dus een gemiste kans. Het is aangewezen om te zoeken naar een locatie in de binnenstad.

De overige leden (4 van de 14 aanwezigen) gaan akkoord met locatie.

Indien de locatie niet in vraag wordt gesteld, vraagt de GECORO eenstemmig volgende opmerkingen mee te nemen in het RUP.

- Er is nood aan een visie op de ontwikkeling van de site waarbij ruimer moet gekeken worden dan de grenzen van het RUP. Hiervoor kan ontwerpend onderzoek worden ingezet. Er moet ruimer gekeken worden dan de grenzen van het RUP omdat dit mogelijkheden kan scheppen die nu niet meegenomen worden: bijvoorbeeld naar randafwerking, sociale controle garages, de parking aan het Sint-Lodewijkscollege die misschien zelfs uitbreidingsmogelijkheden schept, ...
- Het is essentieel om na te gaan of na de invulling van het programma (de uitbreiding, behoud van de huidige parkeergelegenh(ei)d, invulling van de bijkomende nood aan parkeergelegenheid) nog behoud van een buurtpark mogelijk is. Het is wenselijk om naast een maximum bebouwbare oppervlakte ook een minimum percentage aan groenoppervlakte (dus niet-bebouwde + niet-verharde oppervlakte) op te leggen.
- In functie van een zo zuinig mogelijk ruimtegebruik moet gezocht worden naar aansluiting en integratie met het bestaande gebouw tot een architecturaal geheel.
- Er is meer detaillering wenselijk inzake toegelaten dakvorm. Er wordt gesuggereerd om de huidige bouwhoogte van de Magdalenazaal vast te leggen als een maximum”.

8. Op 8 april 2010 oordeelt de dienst Milieueffectrapportage van het Vlaamse Gewest dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-milieueffectenrapport niet nodig is.

9. Op 10 mei 2010 geeft het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van het Vlaamse Gewest een advies over het voorgenomen plan, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

“De mate van opname van een groenstructuur in het RUP is erg onduidelijk. Gelieve te overwegen de groenstructuur sterker vast te leggen in de voorschriften”.

10. Op 12 mei 2010 geeft het Agentschap voor Natuur en Bos van het Vlaamse Gewest een advies over het voorgenomen plan, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

“Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt (...) voor om de open ruimte explicieter vast te leggen door deze een eigen bestemming te geven, los van de andere wenselijke bestemmingen. Daarnaast zou het RUP uitspraak moeten doen over het organiseren van de parkeerplaatsen in combinatie met de bijkomende bebouwing”.

11. De voor 20 mei 2010 voorziene plenaire vergadering gaat bij gebrek aan aanwezigen niet door.

12.1. Op 29 maart 2011 stelt de gemeenteraad van Brugge het ontwerp van het RUP voorlopig vast.

12.2. In de toelichtingsnota bij het ontwerp-RUP wordt onder meer het volgende gesteld:

“De gedeeltelijke herziening (van het BPA) heeft de bedoeling om de uitbreidingsmogelijkheden voor het cultureel centrum Magdalenazaal te verruimen. De aanleiding hiervoor is de zoektocht van het Cactus Muziekcentrum naar een locatie / gebouw waar ze een eigen zaal, administratie en ontmoetingsplaats voor vrijwilligers kan huisvesten.

Vroeger was de Cactus gehuisvest in de Sint-Jacobsstraat waar ze beschikte over een eigen zaal. Wegens verkoop van het pand, werd de concertwerking in 2003 overgebracht naar de Magdalenazaal. De Stad heeft met Cactus Muziekcentrum een convenant voor het gebruik van de Magdalenazaal voor maximum 50 dagen per jaar in de weekends. Het Cactus Muziekcentrum voelt zich echter beperkt in zijn mogelijkheden om haar werking, toekomstgericht met een eigen aanpak, te ontplooien en wil daarom graag, zoals vroeger, over een eigen zaal beschikken. De concrete beschikbaarheid van de concertzaal voor Cactus is onvoldoende voor de vereisten binnen de sector waarin het Cactus Muziekcentrum zijn activiteiten ontplooit.

Daarnaast wenst het muziekcentrum haar werking uit te bouwen volgens een persoonlijke aanpak, d.w.z. eigen aan de sector, met een eenduidig profiel, op maat van de organisatie en zijn doelpubliek. In dat kader heeft het Cactus Muziekcentrum nood aan een accommodatie die ze het hele jaar door, en dus niet enkel op concertavonden, kan uitbouwen tot een echte ontmoetingsplek. Een plek met regelmatige en vaste openingsuren, waar naast de bezoekers ook de vele vrijwilligers (momenteel een 150-tal voor de concertwerking en zo'n 350 voor de festivalwerking) zich kunnen thuis

voelen en elkaar (en de organisatie) kunnen vinden. Dit temeer omdat vrijwilligerswerking primordiaal is voor het voortbestaan van het Cactus Muziekcentrum”.

12.3. De verordenende voorschriften van de door het ontwerp-RUP voorziene zone voor gemeenschaps- en nutsvoorzieningen luiden onder meer als volgt:

#### BESTEMMING

1.1. Gemeenschapsvoorzieningen en voorzieningen van openbaar nut, socio-culturele voorzieningen, recreatieve voorzieningen en openbare (groene en verharde) open ruimten die tot de normale uitrusting van het woongebied behoren / die aan het wonen verwant zijn en deel uitmaken van het woongebied.

In functie van de realisatie van voornoemde bestemmingen zijn alle werken, handelingen, wijzigingen, inrichtingen en voorzieningen toegelaten.

#### INRICHTING

##### 1.2. Bezettings- en bebouwingsregels

###### 1.2.1. Bezettingsregels

Maximum 25 % van de oppervlakte van zone 1 is bebouwbaar.

Minimum 75% van de oppervlakte van zone 1 is vrij te houden voor open ruimte, waarvan maximum 25% kan verhard worden en minimum 75% groen moet zijn.

De bebouwbare oppervlakte kan voor verharding ingenomen worden.

###### 1.2.2. Bebouwingsregels

Maximum 25 % van de oppervlakte van zone 1 is bebouwbaar.

Ondergronds kan afgeweken worden van de maximaal bebouwbare oppervlakte (dus meer dan 25% van de oppervlakte van zone 1), voor zover daardoor bovengronds meer oppervlakte (dus meer dan 75% van de oppervlakte van zone 1) voor open ruimte vrijgehouden wordt.

De maximum toegelaten bouwhoogte omvat 3 bouwlagen en een dak. De maximum toegelaten nokhoogte is 20 meter.

De dakvorm is vrij.

1.3. Alle toegelaten activiteiten, werken, handelingen en / of wijzigingen mogen geen negatieve invloed hebben op de waterhuishouding en / of het waterbergend vermogen.

1.3.1. Hemel- en afvalwater worden gescheiden afgevoerd.

1.3.2. Hemelwater wordt in eerste orde verzameld en hergebruikt, in tweede orde gebufferd en terug geïnfiltreerd, in laatste orde vertraagd afgevoerd naar de riolering.

1.4. Bij elke aanvraag voor een stedenbouwkundig attest, een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning voor een project met een belangrijke ruimtelijke impact wordt een mobiliteitsnota gevoegd. Dit is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid in functie van de beoordeling van de aanvraag. De mobiliteitsstudie geeft minstens een toelichting bij de te verwachten

verkeersbewegingen (aard, aantal, tijdstip) van bezoekers en personeel en geeft aan of er voldoende parkeerplaatsen en voldoende comfortabele fietsenstallingen zijn voorzien.

(...)

#### 1.9. Inrichtingsstudie

Een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest of een stedenbouwkundige vergunning voor een project met een belangrijke ruimtelijke impact, moet een inrichtingsstudie bevatten. Hierin moet minstens aandacht zijn voor:

- een zuinig en optimaal gebruik van de maximum bebouwbare oppervlakte
- een ruimtelijk samenhangend en architecturaal geheel van bestaande en nieuwe bebouwing
- een ruimtelijk kwalitatieve relatie tussen bebouwing en open ruimte
- een minimale versnippering van de vrij te houden open ruimte
- veiligheid en sociale controle
- kindvriendelijkheid door speelruimte en / of spelprikkels en een veilige en kindvriendelijke aansluiting op de omgeving te voorzien
- visuele relaties (architectuur, landschap) (...)
- een kwalitatieve integratie van de verschillende verkeersstromen
- een kwalitatieve integratie van de langzame verkeersas tussen de Torhoutse Steenweg en de Magdalenazaal
- een efficiënt en zuinig ruimtegebruik voor de nodige parkeervoorzieningen
- aanleg en inrichting van de vrij te houden groene ruimte in functie van harmonisch parkbeheer.

De inrichtingsstudie is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid in functie van de beoordeling van de aanvraag in het kader van de goede ruimtelijke ordening en de stedenbouwkundige voorschriften voor het gebied.

De inrichtingsstudie maakt deel uit van het dossier betreffende de aanvraag van stedenbouwkundige vergunning en wordt als zodanig meegestuurd aan de adviesverlenende instanties overeenkomstig de toepasselijke procedure voor de behandeling van de aanvragen.

Elke nieuwe aanvraag kan een bestaande, aangepaste of nieuwe inrichtingsstudie bevatten”.

13. Tijdens het openbaar onderzoek dient de eerste verzoeker een bezwaarschrift in dat vergezeld gaat van een petitieijst met 41 handtekeningen, onder meer van de tweede tot de vijfde, de zevende en de achtste verzoekende partijen (hierna: het bezwaarschrift van de eerste verzoeker).

14. Op 10 augustus 2011 geeft de Gecoro advies over het ontwerp-RUP. In dit advies wordt omtrent het bezwaarschrift van de eerste verzoeker onder meer het volgende gesteld:

#### “1.2.1. BEZWAAR:

Terugkomen van het Stadsbestuur op de belofte van destijds om de bebouwing te beperken tot de bouw van de Magdalenazaal en de rest van het Edgardt De Smedtplantsoen definitief in te vullen voor groen / park en parkeerruimte.

#### ⇒ ADVIES GECORO:

De leden van de Gecoro menen dat het niet fair is ten opzichte van de omwonenden dat de vroegere belofte om de bebouwing op de site te beperken tot het gebouw van de Magdalenazaal, zoals vastgesteld in het BPA Torhoutse Steenweg Zuid, goedgekeurd bij Ministerieel Besluit van 24 december 1998, niet wordt nagekomen. Amper een 10-tal jaar later worden bijkomende bouwmogelijkheden gecreëerd via een Ruimtelijk Uitvoeringsplan.

Anderzijds is de stad een dynamisch gegeven en dient men soms terug te komen op vroeger genomen beslissingen om nieuwe initiatieven ruimte te geven.

Het advies is verdeeld (6 gegrond - 5 ongegrond - 1 onthouding).

#### 1.2.2 BEZWAAR:

Onduidelijkheid in het dossier over de aanleg van het Edgardt De Smedtplantsoen na de bouw van de nieuwe zaal.

Onduidelijkheid over de nieuwe zaal (inplanting, de bouwhoogte, geen voorontwerp).

#### TOELICHTING DOOR DE DIENST:

Het RUP legt minder zaken vast dan een BPA.

Het is een bewuste keuze om een aantal zaken niet vast te leggen zoals inplanting, dakvorm, volume en de randvoorwaarden te omschrijven.

Dit geeft misschien minder concrete informatie aan de burger over wat er kan komen, doch laat anderzijds toe dat een goede inrichting, die op vandaag nog niet gekend is, niet onmogelijk wordt gemaakt door te strikte bepalingen.

Voor de uitvoering van een project in een dergelijk RUP gelden de regels voor openbaar onderzoek zoals in zones waar enkel een gewestplanbestemming is vastgelegd. Concreet betekent dit dat een stedenbouwkundige aanvraag voor een concertzaal de procedure openbaar onderzoek dient gevoerd.

De stad kan zich engageren om ook aanvragen stedenbouwkundig attest of principiële vragen te onderwerpen aan een openbaar onderzoek hoewel de wetgeving dit niet oplegt.

Zo weet de burger tijdig welk concreet project er komt, en kan het College in een vroegtijdig stadium een beslissing nemen met kennis van de bezwaren of opmerkingen.

#### ⇒ ADVIES GECORO:

De Gecoro kan zich vinden in een RUP dat de randvoorwaarden omschrijft zonder al te strikte voorwaarden, zodat er voldoende ruimte blijft voor een kwalitatief ontwerp.

Toch meent de Gecoro dat de randvoorwaarden hier te ruim zijn.

Wat betreft inplanting en maximale bouwhoogte verwijst de Gecoro naar het advies dat gegeven werd op het voorontwerp:

In functie van een zo zuinig mogelijk ruimtegebruik moet gezocht worden naar aansluiting en integratie met het bestaande gebouw tot een architecturaal geheel.

Er is meer detaillering wenselijk inzake toegelaten dakvorm. Er wordt gesuggereerd om de huidige bouwhoogte van de Magdalenazaal vast te leggen als een maximum'.

De maximale oppervlakte is in te perken en ook de maximale capaciteit van de zaal is vast te leggen.

Het bezwaar is gegrond.

#### 1.2.3 BEZWAAR:

Gebrek aan grondig onderzoek mobiliteitsproblematiek: vrees gebrek aan parkeercapaciteit en bijhorende parkeerproblemen / parkeerdruk in de woonbuurt, zeker wanneer gelijktijdig activiteiten zouden doorgaan in de Magdalenazaal, de zaal van het Cactus en de nieuwe feestzaal van Sint-Lodewijkscollege.

#### TOELICHTING DOOR DE DIENST:

Er werd navraag gedaan bij het Sint-Lodewijkscollege met betrekking tot de intenties voor de nieuwe zaal in uitvoering.

Het is niet de bedoeling dat fuiven doorgaan in de zaal, enkel het galabal van het presidium van de eigen school. Het auditorium met 400 zitplaatsen, in aanbouw, zal nooit met andere doeleinden gebruikt worden dan een concert of een toneel.

De vergunning voor deze zaal werd afgeleverd door het college van Burgemeester en Schepenen in zitting van 9 juni 2006. In voorbereiding van de aanvraag werd het project besproken in aanwezigheid van de mobiliteitsambtenaar. Er werd evenwel geen effectief mobiliteitsplan bijgevoegd bij de aanvraag.

Bij het RUP in opmaak is de mobiliteitsproblematiek aan bod gekomen bij de MER-screening.

De opmaak van een mobiliteitsstudie wordt opgelegd aansluitend bij inrichtingsplan en aanvraag stedenbouwkundige vergunning

#### ⇒ ADVIES GECORO:

Op vandaag voldoet de parkeercapaciteit in het Sanderkwartier niet. De toestand zal nog problematischer worden wanneer de bijkomende zaal en de zaal van het Sint-Lodewijkscollege operationeel zijn. Het is immers niet uitgesloten dat er in alle zalen gelijktijdig activiteiten doorgaan.

Door het ontbreken van bepalingen met betrekking tot de maximale capaciteit van de zaal is de impact totaal niet in te schatten.

De parking bij de Magdalenazaal en aan het Sint-Lodewijkscollege zijn binnen het mobiliteitsplan opgenomen als randparking.

De problematiek dient meegenomen bij de beoordeling van het mobiliteitsplan. Zo kan bewonersparkeren ingevoerd worden in de omgeving (blauwe zone).

Er dient onderzocht of de capaciteit van de parking en wegenis nabij het Sint-Lodewijkscollege kan verhoogd worden, ter compensatie van parkeerplaatsen die eventueel verloren gaan op de site van de Magdalenazaal. Deze zone ligt binnen BPA 72 Torhoutse Steenweg - zuid binnen de zone voor toeritten en is eigendom van de stad Brugge (niet opgenomen in het openbaar domein).

Het bezwaar is deels gegrond door het ontbreken van gegevens omtrent de capaciteit van de zaal. De verdere uitwerking van de mobiliteitsstudie kan in een later stadium gebeuren, namelijk bij het indienen van een stedenbouwkundig attest of een stedenbouwkundige vergunning”.

15.1. Op 31 januari 2012 stelt de gemeenteraad van stad Brugge het RUP definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit.

15.2. Ten opzichte van het ontwerp (randnr. 12.3), worden in artikel 1.2.2 van het definitief vastgestelde RUP de voorschriften dat de maximum toegelaten bouwhoogte 3 bouwlagen en een dak omvat en dat de maximum toegelaten nokhoogte 20 meter is, vervangen door het voorschrift dat de maximaal toegelaten bouwhoogte 11 meter zal bedragen. In artikel 1.9 wordt “minimale hinder t.a.v. de omgeving” toegevoegd als aandachtspunt voor de inrichtingsstudie.

15.3. In de toelichtingsnota bij het definitief vastgestelde RUP wordt onder meer het volgende gesteld:

### “3. Relatie met gemeentelijk ruimtelijk structuurplan

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan werd goedgekeurd door de Bestendige Deputatie d.d. 03.08.2006. Gemeentelijke RUP's geven uitvoering aan het geplande ruimtelijk beleid in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Als een RUP geen directe uitvoering geeft aan het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, is het minstens ermee in overeenstemming.

Het structuurplan bevat geen expliciete beleidsopties voor de site van de Magdalenazaal. De omgeving van de Magdalenazaal is in de gewenste ruimtelijke structuur op microschaal aangeduid als bestaand woonweefsel. (richtinggevend deel p. 102)

In de gewenste toeristisch-recreatieve structuur wordt geopteerd om ‘hoogdynamische recreatievormen (actieve watersport en -recreatie, bioscopen, fuifzalen, grote sportcomplexen, ... ) op goed bereikbare plekken (zowel via auto als openbaar vervoer, ... ) te organiseren’ (richtinggevend deel p. 88).

Meer bouw mogelijkheden op de site Magdalenazaal in functie van huisvesting van het Cactus Muziekcentrum lijkt niet in strijd met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Deze optie wordt verantwoord vanuit de ligging in de nabijheid van de binnenstad, de bereikbaarheid en de combinatie met de reeds aanwezige culturele activiteiten. Rekening houdend met de ligging in een woonomgeving zullen echter ook de nodige randvoorwaarden moeten worden gesteld.

(...)

- Gemeentelijk mobiliteitsplan

Het gemeentelijk mobiliteitsplan, geactualiseerd en goedgekeurd door het College d.d. 26 maart 2009 vormt het kader voor het mobiliteitsbeleid van de Stad. De parking ter hoogte van de Magdalenazaal, met een capaciteit van 100 voertuigen, wordt in het beleidsplan expliciet opgenomen als een van strategisch gelegen randparkings. Sinds oktober 2004 wordt de parking als een van de 6 randparkings gepromoot en functioneert deze ook als dusdanig. Deze functie is te behouden.

In het kader van de opvolging van het mobiliteitsplan, is de parkeerdruk in de omgeving van de Magdalenazaal geobjectiveerd. Uit tellingen bleek een geregeld parkeertekort die in de omgeving Canadaplein, Edgard De Smedtplantsoen en de parking Sint-Lodewijkscollege als problematisch wordt beschouwd. Bij beslissing van het College d.d. 25 november 2011 wordt vanaf 15 februari 2012 in het Sanderkwartier blauwe zone ingevoerd van maximaal 4 uur tussen 9 en 18 uur van maandag tot en met zaterdag, uitgezonderd voor bewoners met bewonersvignet. Vanaf de exploitatie van de nieuwe zaal wordt ook, bij beslissing van de Gemeenteraad d.d. 13 september 2011, blauwe zone ingevoerd van maximaal 1 uur tussen 20 en 24 uur, uitgezonderd voor bewoners.

(...)

- mobiliteitsaspecten

Aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning of attest moeten een mobiliteitsnota bevatten. Dit is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid in functie van de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. De mobiliteitsnota zal minstens een toelichting moeten geven bij de te verwachten verkeersbewegingen (aard, aantal, tijdstip) van bezoekers en personeel, en geeft aan of er -rekening houdend met het aantal te verwachten bezoekers en personeel- voldoende parkeerplaatsen en voldoende comfortabele fietsenstallingen zijn voorzien.

Met 'voldoende' parkeerplaatsen wordt bedoeld:

- geen parkeerplaatsen teveel, zodat het gebruik van openbaar vervoer en fiets maximale kansen krijgt
- geen parkeerplaatsen tekort, zodat de parkeerdruk in de omgeving tot een minimum wordt beperkt.

Invulling van de parkeerbehoefte aan de Magdalenazaal mag echter niet gebeuren ten koste van de verschillende functies die de parking reeds vervult:

- zijn functie als randparking die ook in het toekomstig stedelijk mobiliteits- en parkeerbeleid behouden blijft. De parking aan de Magdalenazaal functioneert sinds 2004 als randparking. Na het invoeren van parkeerduurbeperkingen in de binnenstad waren immers alternatieven (randparkings) noodzakelijk in de rand rondom de binnenstad. De bestaande parking rondom de Magdalenazaal werd daarin meegenomen omwille van zijn ligging op wandelafstand van de binnenstad, zijn capaciteit en de mogelijkheden die de parking bood voor 'gedeeld' gebruik (overdag door werknemers uit de binnenstad of dagjesmensen en s'avonds door bezoekers van de Magdalenazaal).

- parkeergelegenheid ten behoeve van de Magdalenazaal
- parkeergelegenheid voor de buurt.

Er zal dus moeten nagegaan worden in welke mate de parkeerbehoefte ook elders kan ingevuld worden, zoals: parking 't Zand, parking kangebouw, parking station kant binnenstad, toekomstige parking beursgebouw. Daarbij wordt gedacht aan concerttickets gekoppeld aan een parkeerplaats, promotie van parkeergelegenheid via tickets, online bewegwijzering, ....

Met 'comfortabele fietsenstallingen' wordt bedoeld: gelegen op een goed toegankelijke en bereikbare plaats voor de fietser, zo veel mogelijk overdekt, veilig en comfortabel in gebruik. Comfortabel in gebruik betekent dat elke stalplaats door elk type fiets moet kunnen gebruikt worden: een minimum asafstand van 50 cm tussen de fietsen of eventueel met een asafstand tussen 30 en 40 cm bij een type fietsstalling afwisselend hoog en laag. Het huidige aantal fietskluizen (30-tal) is onverminderd te behouden.

(...)

de aanleg van de site in zijn geheel

De huidige aanleg van de site is gebaseerd op een gezamenlijk inrichtingsvoorstel van de groendienst, de wegendienst en de dienst urbanisatie. Vanuit een welbepaalde verhouding bebouwde ruimte / open ruimte werd de bebouwbare zone strikt (...) afgebakend. De uitbreidingsplannen voor de Magdalenazaal zullen deze verhouding wijzigingen en zullen een impact hebben op het Edgard de Smedtplantsoen en zijn verschillende functies (rand parking, groene (speel)ruimte voor jongere en oudere buurtbewoners, ontmoetingsruimte voor leerlingen van het Sint-Lodewijkscollege). Dit moet als een opportuniteit aangevat worden om de vrij te houden open ruimte in te richten als een stedelijke speel- en ontmoetingsruimte voor jong en oud, waarbij de sociale veiligheid maximaal gegarandeerd wordt. Dit veronderstelt een geïntegreerd ontwerp, in overleg met de betrokken stadsdiensten (groendienst, wegendienst, jeugddienst, mobiliteit, preventiedienst, ... ). Om dit te garanderen wordt een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest of een stedenbouwkundige vergunning voor een project met een belangrijke ruimtelijke impact gekoppeld aan een inrichtingsstudie. In deze studie moeten minstens (de opsomming is dus niet limitatief) een aantal kwaliteitscriteria meegenomen zijn”.

16. De verzoekende partijen en de buurt bezorgen de eerste verwerende partij een petitie met 1.000 handtekeningen van personen die zich tegen het planinitiatief kanten, en maken deze documenten ook over aan de tweede verwerende partij.

17. Op 19 april 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het door de gemeenteraad vastgestelde RUP goed. Dit is het tweede bestreden besluit.

18. In een aanvullend schrijven van 24 april 2012 aan de eerste verwerende partij laat de tweede verwerende partij weten dat, waar uit schetsen die circuleren zou blijken dat het de bedoeling zou zijn een nieuwe zaal te bouwen aan de zijde van het park aan de ingang langs de Torhoutsesteenweg, zulks niet zou stroken met de principes van “het zuinig ruimtegebruik en het compact bouwen in aansluiting bij het bestaande cultuurcentrum” van het RUP, en wordt de uitdrukkelijke suggestie gedaan om nieuwbouw enkel toe te laten “overeenkomstig de bepaling van het zuinig ruimtegebruik, onmiddellijk aansluitend bij de bestaande Magdalenazaal”.

19. Van het tweede bestreden besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 mei 2012.

#### *IV. Ontvankelijkheid*

20. De eerste verwerende partij voert aan dat het beroep onontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen het eerste bestreden besluit. Volgens de eerste verwerende partij is het besluit van de gemeenteraad waarbij een bestemmingsplan definitief wordt aangenomen immers slechts een voorbereidende akte die geen bindende noch uitvoerbare kracht heeft en die op zichzelf niet voor nietigverklaring vatbaar is. De eerste verwerende partij besluit dat het de goedkeuring van het plan door de deputatie is die er uitvoerbare kracht aan verleent, zodat dit goedkeuringsbesluit wel het voorwerp van een beroep bij de Raad van State kan uitmaken.

21. Krachtens artikel 2.2.14, § 6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) wordt een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vastgesteld door de gemeenteraad. Het besluit van de deputatie houdende goedkeuring van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geeft aan dit plan uitvoerbare kracht. Het vaststellingsbesluit van de gemeenteraad is vanaf die goedkeuring een voor vernietiging vatbare akte in de zin van artikel 14 van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State. Daaraan wordt

geen afbreuk gedaan door de omstandigheid dat vóór die goedkeuring het besluit van de gemeenteraad geen uitvoerbare kracht heeft.

De exceptie wordt verworpen.

#### *V. Onderzoek van de vordering*

22. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

#### *A. Enig middel*

##### *Standpunt van de partijen*

23. In het enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2.2.2, §1, 2° en 2.2.3, §1, derde lid VCRO, het rechtszekerheids-, het vertrouwens-, het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

24.1. In het eerste onderdeel van het middel zetten de verzoekende partijen uiteen dat uit de voornoemde decretale bepalingen, samen gelezen met het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel, volgt dat verordenende stedenbouwkundige voorschriften duidelijk, voorzienbaar en toegankelijk moeten zijn opdat omwonenden in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling (in onderhavig geval de inplanting van de concertzaal) moeten kunnen voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. In strijd daarmee zijn de voorschriften van het bestreden RUP algemeen en vaag geformuleerd, onduidelijk, onvoorzienbaar en ontoegankelijk, waardoor de verzoekende partijen niet de minste zekerheid hebben omtrent de precieze toekomstige inplanting en toelaatbaarheid van de concertzaal, het groen en de recreatiemogelijkheden in het

bestemmingsgebied en aldus een “carte blanche” wordt verleend aan de vergunningaanvrager en de vergunningverlenende overheid.

De verzoekende partijen verwijzen naar arresten waarin de Raad van State heeft geoordeeld dat het rechtszekerheidsbeginsel impliceert dat stedenbouwkundige voorschriften op voldoende duidelijke wijze moeten worden geformuleerd en dat algemeen en vaag geformuleerde stedenbouwkundige voorschriften niet tot gevolg mogen hebben dat de rechtzoekende in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel niet in redelijke mate kan voorzien of bepaalde handelingen of vergunningsaanvragen al dan niet verenigbaar zijn met die voorschriften.

Het bestreden RUP stelt enkel een aantal percentages voorop voor de bebouwing, de groene ruimten en de verhardingen, maar deze voorschriften bevatten niet de minste indicatie waar de bebouwing (concertzaal), het groen en de verhardingen (parking, wegen) zouden moeten komen. Dit wordt kennelijk volledig opengelaten voor de vergunningaanvrager en de vergunningverlenende overheid.

De verzoekende partijen kunnen op grond van het bestreden RUP niet uitmaken of de concertzaal dicht dan wel ver hun woning zal worden ingeplant, waar de groene ruimten zullen komen en waar de parkings en andere verhardingen zullen worden ingericht. Evenmin wordt hun enige garantie geboden dat de litigieuze concertzaal zal worden aangebouwd tegen de bestaande Magdalenazaal. De verzoekende partijen verkeren aldus volledig in het ongewisse. De toelichting bij de voorschriften is niet bindend voor de vergunningaanvrager en bovendien wordt enkel bij wijze van voorbeeld en als “streven” “gesuggereerd” om aan te bouwen bij de bestaande Magdalenazaal, zonder dat dit als verplichting geldt.

Volgens de verzoekende partijen zijn de geviseerde voorschriften mitsdien al te vaag geformuleerd en schenden zij het rechtszekerheidsbeginsel. Dit werd eveneens onderkend in de adviezen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, van het Agentschap voor Natuur en Bos en de Gecoro.

Het is volgens de verzoekende partijen ook strijdig met het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel om thans het volledige park in te

kleuren als zone voor gemeenschapsvoorzieningen, terwijl de eerste verwerende partij destijds het BPA heeft aangenomen onder de uitdrukkelijke belofte dat de bebouwing zou beperkt worden tot de bouw van de (bestaande) Magdalenazaal en volgens een duidelijk afgebakende inplantingsplaats.

24.2. In het tweede onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat in het bestreden RUP geen voorschriften worden vastgelegd om de hinder van de geplande concertzaal (geluidshinder, verkeershinder, parkeerhinder, verlies aan groen en allerlei vormen van overlast..) te ondervangen, maar enkel een louter informatieve mobiliteits- en inrichtingstudie van de toekomstige vergunningsaanvrager wordt verlangd. Nochtans dient een uitvoeringsplan, krachtens het zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel, alle maatregelen en voorschriften te omvatten om in het plan zelf een rechtszekere oplossing te geven voor dergelijke essentiële elementen en ruimtelijke problemen.

Volgens de verzoekende partijen blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat een ruimtelijk uitvoeringsplan alle maatregelen voorziet om in het plan zelf een oplossing te geven voor elementen die als essentieel te beschouwen zijn, zoals bijvoorbeeld het ontsluitingsvraagstuk, de impact van de voorziene bestemmingen op het leefmilieu, de vastgestelde geluids- en verkeersoverlast ten gevolge van de uitbreiding van een feestzaalencomplex, of de mobiliteitsproblemen voor de omgeving. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de noodzakelijke maatregelen in het plan zelf worden opgenomen en dat ze niet kunnen worden doorgeschoven naar een later, onbepaald tijdstip.

Door zeer belangrijke onderdelen van de bestemming, inrichting en beheer van het plangebied buiten beschouwing te laten (de inplanting van de concertzaal en alle gesignaleerde hinderaspecten) en evenmin te voorzien in voldoende flankerende maatregelen die een bevredigende en rechtszekere regeling van het geheel mogelijk maken waardoor de hinder binnen aanvaardbare grenzen kan gehouden worden, schiet de overheid te kort in haar zorgvuldigheidsplicht en haar plicht om aan de belanghebbenden een rechtzekere planning te bieden.

De verzoekende partijen wijzen erop dat zij, zoals alsook vele andere buurtbewoners, alle hinderaspecten van het voorgenomen project hebben aangekaart (verkeershinder, overlast, parkinggebrek, geluidshinder, verlies aan groene ruimte,...). Deze hinderaspecten werden erkend door de eerste verwerende partij en ook de tweede verwerende partij was zich van de klachten van de buurtbewoners bewust.

De milieueffectenrapport-screening bevestigt dat de uitbreiding van het cultureel centrum problemen van indirecte geluidshinder met zich zal brengen. Er wordt een passende buffering geadviseerd om de te verwachten geluidshinder tegen te gaan, doch in het bestreden RUP is hieromtrent niets voorzien, laat staan dat afstandsregels worden bepaald.

Het advies van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie wijst erop dat de verkeers- en parkeerproblematiek moet worden aangepakt.

De Gecoro verklaart het bezwaar van de verzoekende partijen inzake de mobiliteitsproblematiek deels gegrond door het ontbreken van bepalingen met betrekking tot de maximale capaciteit van de zaal waardoor de impact niet in te schatten valt. De Gecoro bevestigt dat de parkeercapaciteit op vandaag niet voldoet en alleen maar problematischer zal worden wanneer er nog een nieuwe concertzaal bij zou komen.

Ook in de toelichtingsnota bij het bestreden RUP wordt het probleem van het parkeertekort erkend.

Volgens de verzoekende partijen worden de door hen aangehaalde elementen en ruimtelijke problemen in het bestreden RUP niet aangepakt of opgelost. Dit is des te problematischer nu, zoals in het eerste middelonderdeel is gebleken, de exacte inplantingsplaats van de concertzaal niet wordt vastgelegd.

24.3. In het derde onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat noch in de bestreden besluiten, noch in het administratief dossier wordt gemotiveerd of aangetoond waarom de adviezen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de Gecoro niet worden gevolgd.

Volgens de verzoekende partijen wordt noch in de bestreden besluiten, noch in het administratief dossier aangetoond of gemotiveerd waarom aan de door Gecoro gegrond bevonden bezwaren, zoals zij die hebben geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek, zou kunnen worden voorbijgegaan. Nochtans moet het RUP, krachtens het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, gesteund zijn op deugdelijk onderzochte gegevens en gebaseerd worden op in rechte en in feite juiste en aanvaardbare motieven die moeten blijken uit de beslissing zelf of uit het administratief dossier en waaruit moet kunnen worden opgemaakt waarom van de voornoemde adviezen wordt afgeweken en waarom aan de gegrond bevonden bezwaren zou kunnen worden voorbijgegaan.

De besluiten tot definitieve vaststelling en goedkeuring van een ruimtelijk uitvoeringsplan moeten gesteund zijn op in rechte en in feite aanvaardbare motieven die moeten blijken uit de beslissing zelf of uit het administratief dossier. De overheid die het plan vaststelt of goedkeurt moet rekening houden met de verleende adviezen, zoals de adviezen van de Gecoro, en deze adviezen betrekken bij haar besluitvorming en eindbeslissing. Ook hiervoor geldt de materiële motiveringsplicht onverkort.

Volgens de verzoekende partijen wordt niet aangetoond waarom kon worden voorbijgegaan aan hun door de Gecoro gegrond bevonden bezwaren. De Gecoro heeft vastgesteld dat het niet fair was dat de litigieuze site verder zou worden bebouwd. Dit wordt niet weerlegd in de bestreden besluiten. Ten tweede verklaart de Gecoro het bezwaar gegrond dat de randvoorwaarden te ruim waren en dat “moet gezocht worden naar aansluiting en integratie met het bestaande gebouw”. In de stedenbouwkundige voorschriften van het definitief vastgestelde RUP worden de randvoorwaarden echter niet strikter omschreven, laat staan dat de aansluiting bij het bestaande gebouw wordt verplicht. Ten derde werd het bezwaar inzake de mobiliteitsproblematiek gegrond verklaard zolang geen duidelijke gegevens worden vooropgesteld inzake de capaciteit van de concertzaal. In het definitief vastgestelde RUP wordt deze capaciteit nog steeds niet vastgesteld.

Evenmin blijkt uit de bestreden besluiten dan wel uit het administratief dossier dat alternatieve locaties werden onderzocht aan de hand van een haalbaarheidsstudie. Volgens de verzoekende partijen hebben de

verwerende partijen niet onderzocht of gemotiveerd waarom het thans afgebakende bestemmingsgebied de enige mogelijke locatie voor de concertzaal zou zijn en de andere, door de verzoekende partijen voorgestelde alternatieven niet haalbaar zouden zijn.

25.1. De eerste verwerende partij werpt in haar nota vooreerst op dat de verzoekende partijen in het eerste en tweede middelonderdeel uitgaan van een juridische stelling die totaal achterhaald en verouderd is omdat ze teruggaat op de decretale bepalingen die voorzagen dat een BPA een “gedetailleerde bestemming” van het gebied diende te bevatten, waarbij steeds ook de “voorschriften betreffende het aanleggen en uitrusten van de wegen, de bouwvrije stroken en de beplantingen” dienden te worden vastgelegd. De inmiddels van kracht zijnde decretale bepalingen voorzien echter dat ruimtelijke uitvoeringsplannen slechts stedenbouwkundige voorschriften dienen te bevatten inzake de bestemming, de inrichting of het beheer. De plannende overheid kan dus zonder meer uitvoeringsplannen opmaken die slechts één van die categorieën van voorschriften bevat. Zo kan bijvoorbeeld naar analogie met de vroegere gewestplannen, enkel in bestemmingsvoorschriften worden voorzien. Dit werd reeds uitdrukkelijk bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State. Terecht wordt er in de rechtsleer op gewezen dat de overheid die een ruimtelijk uitvoeringsplan vaststelt, over een zeer ruime discretionaire bevoegdheid beschikt ten aanzien van de mate van detaillering van het uitvoeringsplan.

De omstandigheid dat in het bestreden RUP, naast bestemmingsvoorschriften ook nog beperkte bezettings- en bebouwingsregels werden opgenomen, heeft volgens de eerste verwerende partij enkel tot gevolg dat het RUP méér voorschriften bevat dan decretaal vereist.

25.2. Volgens de eerste verwerende partij kunnen de verzoekende partijen onmogelijk voorhouden dat het bestreden RUP “carte blanche” geeft aan de vergunningsaanvrager en de vergunningverlenende overheid. Er wordt immers duidelijk aangegeven wat de nieuwe bestemming van het gebied is, waarna bij latere vergunningsaanvragen een degelijke beoordeling van de goede ruimtelijke ordening (en de door de verzoekers aangehaalde hinderaspecten) zal dienen te

gebeuren, rekening houdend met de in het RUP reeds opgenomen bezettings- en bebouwingsregels en de andere verordenende voorschriften, onder meer de toevoeging bij de bouwaanvraag van een informatieve mobiliteitsnota en inrichtingsstudie, die de gegevens moet bevatten die de beoordeling van de aanvraag in het kader van de goede ruimtelijke ordening moet mogelijk maken.

De eerste verwerende partij voegt eraan toe dat het bestemmingsvoorschrift van het bestreden RUP bijzonder gedetailleerd is. Het in het RUP opgenomen bestemmingsvoorschrift is immers aanzienlijk gedetailleerder dan de vroegere gewestplanvoorschriften en zelfs gedetailleerder dan de door de Vlaamse regering gesuggereerde typebepalingen voor “gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen”.

25.3. De eerste verwerende partij stelt dat het eerste onderdeel van het middel evenmin ernstig is in zoverre het de strijdigheid met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel aanvoert, omdat de eerste verwerende partij destijds een uitdrukkelijke belofte zou hebben gedaan dat de bebouwing op de site beperkt zou blijven tot de bestaande Magdalenazaal. Vooreerst is het evident zo dat een deugdelijke goede ruimtelijke ordening uit haar aard een evolutief gegeven is. Bovendien raakt de materie van de ruimtelijke ordening de openbare orde. Het is dan ook evident dat een plannende overheid geen geldige beloftes of toezeggingen zou kunnen maken met betrekking tot de concrete bestemming van een bepaalde locatie, waarbij in het vooruitzicht gesteld wordt dat die specifieke locatie ten eeuwigden dage onveranderd zou blijven. Meer fundamenteel dient evenwel te worden vastgesteld dat een dergelijke toezegging nooit is gedaan. De verzoekende partijen leiden de beweerde “belofte” louter af uit de omstandigheid dat achter de Magdalenazaal in een open ruimte werd voorzien. De toen aan het gebied gegeven bestemming impliceert geenszins dat de verwerende partij zich ertoe verbonden zou hebben om ten eeuwigden dage die bestemming onveranderd te behouden.

25.4. Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, wijst de eerste verwerende partij erop dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur evident niet tegen wetskrachtige of decretale normen kunnen worden ingeroepen.

Aangezien reeds werd aangetoond dat het decreet zelf de plannende overheden de mogelijkheid biedt om enkel bestemmingsvoorschriften te voorzien in de uitvoeringsplannen die zij opmaken, volgt uit het voorgaande dat het middelonderdeel niet ernstig is. Het is enkel ten overvloede dat de eerste verwerende partij verder antwoordt op de argumentatie van de verzoekende partijen.

Volgens de eerste verwerende partij wordt zowel in het verzoekschrift als in de daarin aangehaalde rechtsleer een verkeerde lezing gegeven van de arresten van de Raad van State waarnaar verwezen wordt. Verscheidene van deze arresten werden geveld binnen het kader van de oude regelgeving inzake BPA's en kunnen niet dienstig worden aangewend als argument om de onwettigheid van het bestreden RUP aan te voeren. Andere van de aangehaalde arresten hadden betrekking op van de onderhavige zaak totaal verschillende feitelijke en juridische situaties, zoals de onzorgvuldigheid die voortvloeide uit de omstandigheid dat de plannende overheid alvorens het RUP vast te stellen het milieueffectenrapport niet had afgewacht of uit de vaststelling dat het RUP eigenlijk een maat voor niets was, aangezien de essentiële voorwaarde om de uitbreiding, die het RUP net wou mogelijk maken, zijnde de nieuwe ontsluitingsweg, ontbrak. Dergelijke situaties doen zich in de onderhavige zaak niet voor. Met het bestreden RUP werd het plangebied herbestemd. Die herbestemming heeft voor gevolg dat ook in een ontsluiting van het gebied kan worden voorzien, alsook dat er indien nodig parkeerplaatsen kunnen worden toegevoegd. Er kan aldus meteen een stedenbouwkundige aanvraag gebeuren voor het desbetreffende plangebied, zonder dat daarvoor eerst nog andere (plannende) besluiten dienen te worden genomen. Enkel wordt de beoordeling van de goede ruimtelijke inplanting van de concrete bebouwing overgelaten aan de vergunningverlenende overheid.

Bovendien is de aangehaalde rechtspraak volgens de eerste verwerende partij achterhaald. De laatstgenoemde partij haalt meerdere arresten van de Raad van State aan waarin gesteld is dat het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel niet impliceren dat de overheid die een ruimtelijk uitvoeringsplan uitvaardigt, alle aspecten van de betrokken regeling op een precieze en gedetailleerde wijze moet regelen. De plannende overheid vermag in

bepaalde omstandigheden en voor bepaalde aspecten stedenbouwkundige voorschriften in veeleer algemene en vage bepalingen te beschrijven, waarbij een ruimere beoordelingsruimte wordt gelaten aan de vergunningverlenende overheid dan normaal gesproken het geval zou zijn.

Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, besluit de eerste verwerende partij dat het argument als zou het zorgvuldigheidsbeginsel vereisen dat alle hinderaspecten steeds tot in detail in het RUP worden geregeld, faalt naar recht en gebaseerd is op een foutieve lezing van de rechtspraak van de Raad van State.

25.5. Wat het derde onderdeel van het middel betreft, leidt de eerste verwerende partij uit de rechtspraak van de Raad van State af dat het materieel motiveringsbeginsel zeer dicht aansluit bij het redelijkheidsbeginsel, waarvan de verzoekende partijen nochtans de schending niet inroepen. De eerste verwerende partij zet uiteen waarin de redelijkheidstoets volgens de rechtspraak en de rechtsleer bestaat.

Volgens de eerste verwerende partij tonen de verzoekende partijen niet aan dat zij geen deugdelijke motieven had om het bestreden plan vast te stellen. De verzoekende partijen voeren dit zelfs niet aan. Dit zou ook niet mogelijk zijn, nu niet alleen reeds uit de toelichtingsnota bij het RUP maar ook uit het volledige administratief dossier blijkt dat de eerste verwerende partij wel degelijk deugdelijke motieven had om het RUP vast te stellen, motieven die in elk geval geen kennelijke miskening van artikel 1.1.4. VCRO inhouden en de ruime discretionaire bevoegdheid van de eerste verwerende partij niet te buiten gaan.

De eerste verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen op geen enkel moment de onredelijkheid of de onevenredigheid van haar motieven aantonen. Zij voeren enkel aan dat in de bestreden beslissing of het administratief dossier niet wordt aangetoond waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd. De eerste verwerende partij wijst erop dat een orgaan van actief bestuur geen rechter is. Een orgaan van actief bestuur moet dan ook nooit alle aangevoerde bezwaren en adviezen beantwoorden, maar dient enkel positief de redenen aan te geven waarop de beslissing steunt. De eerste verwerende partij besluit daaruit dat

de verzoekende partijen haar niet, zoals zij pogen, het weerspreken van alle bezwaren of adviezen kunnen opleggen op grond van de materiële motiveringsplicht. Willen de verzoekende partijen de schending van het materieel motiveringsbeginsel aantonen, dan moeten zij aantonen dat de motieven op grond waarvan het bestreden uitvoeringsplan werd aangenomen, kennelijk onredelijk zijn of materieel onjuist. Die kennelijke onredelijkheid vloeit evident niet voort uit de omstandigheid dat een adviserend orgaan of een bezwaarmakende partij op bepaalde punten een andere mening is toegedaan.

26.1. In haar nota stelt de tweede verwerende partij met betrekking tot het eerste middelonderdeel dat ze het niet eens is met de stelling dat de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP niet voorzienbaar en toegankelijk zouden zijn voor de rechtszoekende. In de verordenende voorschriften wordt duidelijk aangegeven dat maximum 25% van de oppervlakte van zone 1 bebouwbaar is en dat minimum van dezelfde oppervlakte vrij te houden is voor open ruimte. Daarvan mag maximum 25 % worden ingenomen voor “verharding voor toeritten” en minimum 75 % moet ingericht worden als “park en aanhorigheden”. Daarnaast stelt het RUP duidelijke bebouwingsregels vast, waarbij ondergronds kan worden afgeweken van de maximaal bebouwbare oppervlakte, voor zover daardoor bovengronds meer oppervlakte (dus meer dan 75 % van de oppervlakte van zone 1) voor open ruimte vrijgehouden wordt. In samenhang gelezen zijn deze voorschriften, volgens de tweede verwerende partij, zeer duidelijk en voorspelbaar en beantwoorden zij aan de behoefte van meer flexibiliteit zonder daarmee de rechtszekerheid in het gedrang te brengen. Rekening houdende met de reeds bestaande aanwezige bebouwing in de bestemmingszone, liggen deze voorschriften ook in de lijn en doelstelling van het RUP waar gestreefd wordt naar, zoals het in de toelichtingsnota staat te lezen, “zuinig en optimaal gebruik van de maximaal bebouwbare oppervlakte ten voordele van bijkomende groene ruimte. Dit kan door compact te bouwen in aansluiting met het bestaande cultuurcentrum, (gedeeltelijk) ondergronds te bouwen...”. Ook in de tekst van het RUP wordt duidelijk verwezen naar het zuinig ruimtegebruik en het compact bouwen in aansluiting met het bestaande cultuurcentrum.

26.2. Met betrekking tot het tweede middelonderdeel wijst de tweede verwerende partij erop dat in de voorschriften van het RUP duidelijk wordt aangegeven dat bij elke stedenbouwkundige aanvraag een mobiliteitsnota wordt gevoegd. De tweede verwerende partij citeert uit artikel 1.4 van de voorschriften. Daarnaast voorziet het RUP dat een aanvraag voor een project met een belangrijke ruimtelijke impact, een inrichtingsstudie moet bevatten met een niet-limitatieve opsomming van aandachtspunten. Volgens de tweede verwerende partij gaan de verzoekende partijen dan ook kort door de bocht wanneer zij menen dat de problematiek louter naar de vergunningsaanvraag wordt doorgeschoven. In het RUP worden immers duidelijke criteria aangereikt waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag.

26.3. Met betrekking tot het derde middelonderdeel merkt de tweede verwerende partij op dat de verzoekende partijen de materiële motiveringsplicht lijken te verwarren met de formele motiveringsplicht. Inzake de materiële motivering volstaat het dat de motieven terug te vinden zijn in het dossier en moeten ze niet worden opgenomen in de beslissing zelf. Welnu, in de onderhavige zaak is dit het geval.

Volgens de tweede verwerende partij waren, anders dan de verzoekende partijen willen laten uitschijnen, de adviezen hoegenaamd niet ongunstig. De Gecoro mag dan wel in haar advies van 4 maart 2010 stellen niet akkoord te zijn met de huidige locatie voor de werking van de v.z.w. Muziekscentrum Cactus, het verleende advies van 10 augustus 2011 was niet negatief. Ook het argument dat het niet fair zou zijn wegens niet-naleving van de belofte om de site niet meer verder te bebouwen, moet worden gerelativeerd. In dezelfde bespreking erkent de Gecoro dat “anderzijds (..) de stad een dynamisch gegeven (is) en (dat) men soms (dient) terug te komen op vroeger genomen beslissingen om nieuwe initiatieven ruimte te geven.”

Met betrekking tot de randvoorwaarden werden deze voorschriften in het RUP aangepast. Met betrekking tot de mobiliteitsproblematiek moet erop worden gewezen dat het RUP de opmaak van

een mobiliteitsstudie oplegt bij een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Dit sluit ook aan bij het advies van de Gecoro.

Met betrekking tot het verzoek om een eigen bestemming voor de open ruimte, gaat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos in tegen de bedoeling van het RUP om voortaan één bestemmingszone te voorzien.

De tweede verwerende partij besluit dat de materiële motiveringsplicht geenszins geschonden is.

### *Beoordeling*

27. In het enig middel wordt onder meer de schending aangevoerd van het rechtszekerheids-, het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

28. Ter weerlegging van de hiervoor genoemde schendingen kan de eerste verwerende partij zich niet dienstig erop beroepen dat het toepasselijke decreet toelaat om in een ruimtelijk uitvoeringsplan naast bestemmingsvoorschriften slechts “beperkte bezettings- en bebouwingsregels” op te nemen. Het is immers niet omdat het bestreden uitvoeringsplan de toepasselijke decretale bepalingen niet schendt, dat de verwerende partijen bij het vaststellen ervan de voornoemde rechtsbeginselen hebben nageleefd.

Anders dan de eerste verwerende partij blijkbaar aanneemt, valt voorhands niet in te zien waar de verzoekende partijen zich op een schending van de voornoemde beginselen zouden beroepen tegen de tekst van wetskrachtige of decretale normen in.

29.1. De beginselen van rechtszekerheid en zorgvuldigheid impliceren niet dat de overheid die een ruimtelijk uitvoeringsplan uitvaardigt, alle aspecten van de betrokken regeling op een precieze en gedetailleerde wijze moet regelen. De plannende overheid vermag in bepaalde omstandigheden en voor bepaalde aspecten stedenbouwkundige voorschriften in veeleer algemene en vage bepalingen te beschrijven, waarbij een ruimere beoordelingsruimte wordt gelaten aan de vergunningverlenende overheid dan normaal gesproken het geval zou zijn. Deze mogelijkheid veronderstelt wel dat voldoende controlemaatregelen en

procedurele waarborgen worden geboden, onder meer door het openbaar onderzoek dat voorafgaat aan de vaststelling van een plan en door een adequate rechtsbescherming die wordt geboden tegen zowel de bepalingen van een plan als tegen de vergunningsbeslissingen die op een plan zijn gebaseerd.

Algemeen en vaag geformuleerde stedenbouwkundige voorschriften mogen evenwel niet tot gevolg hebben dat de rechtzoekende in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel niet in redelijke mate kan voorzien of bepaalde handelingen of vergunningsaanvragen al dan niet verenigbaar zijn met die voorschriften.

29.2. Van een zorgvuldig handelende plannende overheid kan worden verwacht dat zij een rechtszekere oplossing biedt voor een door haar erkend probleem. Het kan niet worden aanvaard dat de plannende overheid een aspect dat ze zelf als een belangrijk aandachtspunt heeft erkend, onttrekt aan het besluitvormingsproces dat door de decreetgever voor een ruimtelijk uitvoeringsplan is geconcipieerd en verschuift naar een later, onbepaald tijdstip.

29.3. De verplichting om het ontwerp van RUP aan een openbaar onderzoek te onderwerpen en de resultaten ervan voor advies aan de Gecoro voor te leggen, brengt met zich dat de Gecoro in de eerste plaats, zo niet alleszins de gemeenteraad, kennis moet nemen van de tijdens het openbaar onderzoek op regelmatige wijze geformuleerde en met de ruimtelijke ordening verband houdende bezwaren en opmerkingen, en deze moet onderzoeken en beoordelen. De redenen waarom de gemaakte bezwaren en opmerkingen al dan niet worden bijgetreden moeten blijken, zo niet uit de beslissing zelf dan minstens uit de stukken van het dossier. Deze redenen moeten afdoende zijn.

30. Wat de inplanting van de nieuwe concertzaal betreft, wordt in de toelichtingsnota bij het RUP overwogen dat “rekening houdend met de ligging in een woonomgeving (...) de nodige randvoorwaarden moeten worden gesteld”. Wat de parkeerproblematiek betreft, overweegt diezelfde nota dat “een geregeld parkeertekort (...) in de omgeving (...) als problematisch wordt beschouwd”.

De voormelde passages bevestigen op het eerste gezicht dat de plannende overheid de nood aan randvoorwaarden gelet op de inplanting van de nieuwe zaal in een woonomgeving en de parkeerproblematiek als belangrijke probleempunten voor het RUP heeft erkend.

31.1. In het bezwaarschrift van de eerste verzoeker wordt de onduidelijkheid van de randvoorwaarden voor inplanting van de nieuwe zaal evenals de parkeerdruk in de woonbuurt bekritiseerd. Het blijkt dat de Gecoro dit bezwaarschrift op beide voornoemde punten minstens ten dele is bijgetreden. Daarbij heeft de Gecoro overwogen dat “de randvoorwaarden hier te ruim zijn”, dat “de maximale capaciteit van de zaal is vast te leggen” en dat het bezwaar over de parkeerdruk “deels gegrond (is) door het ontbreken van gegevens omtrent de capaciteit van de zaal”.

31.2. Om een oplossing te bieden voor de in randnummer 30 bedoelde probleempunten heeft de Gecoro onder meer geadviseerd dat het RUP de maximale capaciteit van de concertzaal zou voorschrijven. Op dit voor de voornoemde probleempunten relevante advies is in het definitief vastgestelde RUP niet ingegaan. Op het eerste gezicht voeren de verzoekende partijen terecht aan dat noch uit de bestreden besluiten, noch uit het administratief dossier de reden blijkt waarom dit advies niet werd gevolgd. Op het eerste gezicht kan de reden voor het niet ingaan op dat advies niet blijken uit de verplichting om bij elke stedenbouwkundige aanvraag een mobiliteitsnota te voegen en de verplichting dat elke aanvraag voor een project met een belangrijke ruimtelijke impact een inrichtingsstudie moet bevatten, al was het maar omdat beide voornoemde verplichtingen reeds opgenomen waren in het voorlopig vastgestelde ontwerpplan, waarover de Gecoro haar advies heeft gegeven. Overigens zetten de verwerende partijen niet uiteen hoe uit de verplichting voor de vergunningsaanvragers om informatieve documenten in te dienen een antwoord zou blijken op de vraag van de Gecoro om de omvang van de door de plannende overheid erkende problemen door een verordenend voorschrift in te perken.

32. Uit het voorgaande vloeit tevens voort dat de verzoekende partijen op het eerste gezicht terecht aanvoeren dat noch uit de bestreden besluiten, noch uit het administratief dossier een afdoende reden blijkt waarom de verwerende partijen hun door de Gecoro gegrond bevonden bezwaren niet zijn bijgetreden.

33. Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

#### *B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

##### *Standpunt van de partijen*

34. Wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen in hun verzoekschrift onder meer aan dat met het RUP een “onwettig planningskader” wordt gecreëerd voor de plannen van de v.z.w. Muziekcentrum Cactus. Nu het RUP op vraag van de laatstgenoemde v.z.w. werd geschreven, is het duidelijk dat het risico op het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning bijzonder groot is.

De verzoekende partijen wijzen erop dat hun woonpercelen achteraan palen aan het park. Waar de verzoekende partijen thans zicht hebben op een rustig en mooi aangelegd park, zal dit zicht onherroepelijk verdwijnen door de inplanting van het nieuwe gebouw en de aanleg van de bijkomende infrastructuur. Er wordt afgestevend op een vermindering van het thans voor eenieder gezellig en constant bezochte buurtpark voor de omwonenden. Groen wordt vervangen door beton en licht wordt ontnomen. De stilte van het park zal de plaats moeten ruimen voor drukte, geluids- en lawaaiproductie en andere vormen van hinder. De nieuwe concertzaal (met een mogelijke capaciteit tot 900 man) waar op geregelde, zelfs dagelijkse basis (beperkingen daaromtrent zijn niet ingeschreven in het RUP), fuiven en concerten zullen worden gegeven, zal het rustig genot van de verzoekende partijen ongedaan maken. Daarenboven wordt het mogelijk dat een parkeerplaats en verzamelplaats wordt ingericht op een steenworp van de tuinen van de verzoekende partijen. De nieuwe inrichting die met het RUP mogelijk wordt gemaakt, zal een aanzienlijke nieuwe verkeerstroom

veroorzaken in de waardevolle woonomgeving van de verzoekende partijen met een enorme toename van de geluidsoverlast tot gevolg. Een concertzaal die plaats biedt voor honderden mensen zal de reeds bestaande parkeerschaarste nog versterken.

35.1. Ten aanzien van de in het vorige randnummer bedoelde nadelen werpt de eerste verwerende partij in haar nota op dat de verzoekende partijen op geen enkele wijze aantonen hoe zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden lijden doordat het park dat nabij hun woningen is gelegen, wordt herbestemd tot een zone voor gemeenschapsvoorzieningen. Zij lopen reeds vooruit op een later te verlenen stedenbouwkundige vergunning en gaan er daarbij kennelijk vanuit dat de vergunningverlenende overheid die vergunning zomaar zal verlenen, zonder oog te hebben voor de aspecten van goede ruimtelijke ordening, zoals nochtans decretaal voorzien is, en zonder oog te hebben voor het inrichtingsvoorschrift dat verordenend bepaalt dat de bebouwing niet meer dan 25 % mag beslaan, zodat de site voor 75 % open blijft. De gevorderde schorsing is dan ook niet gericht tegen het bestreden RUP maar de facto tegen de later te verlenen stedenbouwkundige vergunning. Uit de rechtspraak en de rechtsleer leidt de eerste verwerende partij af dat de aangevoerde nadelen niet voortvloeien uit het bestreden RUP, maar uit de later af te leveren stedenbouwkundige vergunningen.

35.2. Volgens de eerste verwerende partij zijn de aangevoerde nadelen volstrekt hypothetisch omdat de verzoekende partijen ervan uitgaan dat:

- er een stedenbouwkundige aanvraag zal worden ingediend die tot doel heeft een concertzaal op het terrein te bouwen, dit terwijl de bestemmingsvoorschriften ook heel andere constructies toelaten en terwijl de verzoekende partijen zelf twijfel zaaien over de vraag of de v.z.w. Muziekcentrum Cactus inderdaad een aanvraag daartoe zal indienen;
- dat het project waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd op een dergelijke wijze zal worden ingeplant dat zij voor de verzoekende partijen hinder zal veroorzaken;

- dat de vergunningverlenende overheid, indien het concreet aangevraagde project inderdaad aanzienlijke hinder en mobiliteitsproblemen zou veroorzaken, niettemin de vergunning zal verlenen.

35.3. Volgens de eerste verwerende partij tonen de verzoekende partijen ook op geen enkele wijze het moeilijk te herstellen karakter van hun nadeel aan. Dat de groene leefomgeving onherstelbaar en geheel teloor zal gaan, is apert onjuist, nu het stedenbouwkundig voorschrift uitdrukkelijk bepaalt wat de bebouwingsmogelijkheden en de bezettinggraad zijn. De parkfunctie blijft derhalve in zeer aanzienlijke mate behouden en het buurtpark blijft in dezelfde mate zijn karakter behouden.

35.4. Tot slot stelt de eerste verwerende partij dat de verzoekende partijen, als reden waarom de eventuele latere vernietiging niet kan volstaan om hun een genoegzaam recht van herstel te waarborgen, enkel verwijzen naar de duurtijd van de vernietigingsprocedure. De vrees dat de procedure al te lang zou duren, is uiteraard geen voldoende reden om dan maar de schorsing van de bestreden beslissing te vragen. Integendeel, hierdoor verlengen de verzoekende partijen net zelf de duur van de procedure, doordat eerst een onderzoek over de gevraagde schorsing dient te worden gevoerd en er uiteraard ook eerst een uitspraak daarover dient te gebeuren, waarna dan pas tot de voortzetting tot de procedure kan worden overgegaan. De visie van de verzoekende partijen gaat trouwens uit van een achterhaald idee omtrent de gerechtelijke achterstand bij de Raad van State als zou de behandeling van een annulatieberoep ettelijke jaren aanslepen.

36.1. Ten aanzien van de in randnummer 34 bedoelde nadelen beroept de tweede verwerende partij zich in haar nota op de in de randnummers 35.2 en 35.4 weergegeven argumenten.

36.2. Daarnaast stelt de tweede verwerende partij dat zwerfvuil, geluidshinder evenals parkeer- en verkeershinder nadelen zijn die gemakkelijk kunnen worden hersteld.

## *Beoordeling*

37. Het bestreden uitvoeringsplan strekt ertoe in het door het BPA voorziene parkgebied de oprichting mogelijk te maken van een door de v.z.w. Muziekcentrum Cactus te gebruiken concertzaal. Op de inplantingsplaats van de concertzaal zal het bestaande groen van het park moeten wijken voor het nieuwe gebouw. Doordat het bestreden RUP het park in zijn geheel tot zone voor gemeenschaps- en nutsvoorzieningen bestemt, maakt het de inplanting van de concertzaal en de bijhorende infrastructuur onmiddellijk achter de woonpercelen van de verzoekende partijen mogelijk.

Zoals vermeld is de Gecoro de door de eerste verzoeker geuite bezwaren inzake de onduidelijkheid van de randvoorwaarden voor de inplanting van de nieuwe zaal en de parkeerdruk in de woonbuurt minstens ten dele bijgetreden.

38. Het bestreden plan vormt de noodzakelijke rechtsgrond voor individuele stedenbouwkundige vergunningen die de door de verzoekende partijen aangehaalde nadelen meebrengen.

Hetgeen onder randnummer 37 werd vastgesteld, vloeit voort uit het bestreden RUP, zodat er, anders dan de eerste verwerende partij dit ziet, een rechtstreeks causaal verband bestaat tussen het RUP en de aangevoerde nadelen.

Gelet op de onder randnummer 37 gedane vaststellingen zijn de aangevoerde nadelen geenszins, zoals de eerste verwerende partij voorhoudt, “volstrekt hypothetisch”.

39. Anders dan de eerste verwerende partij beweert (randnr. 35.3), volgt uit de omstandigheid dat de voorschriften van het RUP de omvang van de aangevoerde nadelen zouden inperken niet dat deze nadelen niet moeilijk te herstellen zouden zijn.

De juistheid van de blote bewering van de tweede verwerende partij als zouden de door de verzoekende partijen aangevoerde nadelen gemakkelijk kunnen worden hersteld (randnr. 36.2), blijkt niet.

40. Spijts de stelling van de eerste verwerende partij dat de Raad van State geen achterstand heeft bij de behandeling van annulatieberoepen, moet worden vastgesteld dat die behandeling uit kracht van de toepasselijke reglementaire bepalingen meer tijd in beslag neemt dan de behandeling van de vorderingen tot schorsing. Het blijkt niet dat de verzoekende partijen door enkel een annulatieberoep in te stellen de nadelen zouden hebben kunnen voorkomen die zich, bij hun stilzitten, in de komende maanden zouden voordoen.

41. De conclusie is dat er in hoofde van de verzoekende partijen wordt voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

### **BESLISSING**

**1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van :**

- a. het besluit van 31 januari 2012 van de gemeenteraad van de stad Brugge houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Magdalenazaal” van de stad Brugge, en**
- b. het besluit van 19 april 2012 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de goedkeuring van het voornoemde ruimtelijk uitvoeringsplan.**

**2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het sub b geschorste besluit.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf december 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                                                                |                                   |
|----------------------------------------------------------------|-----------------------------------|
| Roger Stevens,                                                 | voorzitter van de Raad van State, |
| Pierre Lefranc,                                                | staatsraad,                       |
| voor de uitspraak door de voorzitter van de Raad van State     |                                   |
| aangewezen ter vervanging van Johan Bovin, staatsraad, die     |                                   |
| wettelijk verhinderd is, na alle debatten te hebben bijgewoond |                                   |
| en na te hebben deelgenomen aan de beraadslaging,              |                                   |
| Jan Clement,                                                   | staatsraad,                       |
| bijgestaan door                                                |                                   |
| Astrid Truyens,                                                | griffier.                         |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Astrid Truyens**

**Roger Stevens**